

**A Kúria
mint felülvizsgálati**

bíróság

végzése

Az ügy száma: Pfv.II.20.280/2026/2.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró
dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes (cím1 értesítési cím: cím2)

Az alperesek: I.r. alperes (cím3) I. rendű
II.r. alperes (cím4) II. rendű

Az alperesek jogi képviselője:

Szalay és Társa Ügyvédi Iroda (cím5, ügyintéző: dr. Szalay Tamás
ügyvéd) I. rendű alperesért

Bárdos és Bárdos Ügyvédi Iroda (cím6 ügyintéző: dr. Bárdos Péter
ügyvéd) II. rendű alperesért

A per tárgya: közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.096/2025/15-I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 65.P.22.992/2023/30.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] A felperes 2022. április 13-án gépjárművét műszaki vizsgára vitte a II. rendű alperes telephelyére. A vizsgáztatás tekintetében az ellenőrzési és felügyeleti jogkört az I. rendű alperesi hatóság gyakorolja. A vizsgabiztos vonóhorgot helyezett fel a gépjárműre, majd azt a vizsga után nem tette vissza a csomagtérbe, és erről a felperest nem tájékoztatta. A felperes pár nap múlva a gépkocsi újabb használatakor, annak üzembe helyezése előtt vette észre, hogy a vonóhorgot a vizsgáztatáskor felhelyezték és nem távolították el. Korábban még nem szerelte fel és távolította el új gépjárműve ezen alkatrészét, ezért nem tudta azt hogyan kell. Úgy indult el gépjárművével, hogy azon a vonóhorgot rajta volt. Állítása szerint a telekre érkezve észlelte, hogy nincs a gépkocsin a vonóhorog. 2023. márciusában a felperes autójára új vonóhorgot szereltek, amelynek beszerzése és felhelyezése 167.900 forint volt.

A kereseti, viszontkereseti kérelem és ellenkérelem

[2] A felperes keresetében kérte az alperesek egyetemleges kötelezését 167.900 forint megfizetésére, elsődlegesen közigazgatási jogkörben okozott kár, másodlagosan kártérítés címén. Érvényesített jogként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:148. §-át, 6:548. §-át, 1:4. §-át, 6:519. §-át jelölte meg.

[3] Károkozó magatartásként arra hivatkozott, hogy a II. rendű alperes munkatársa nem megfelelően rögzítette a vonóhorgot, továbbá a vizsga után nem tette vissza a csomagtartóba, és erről nem is tájékoztatta. Az okozati összefüggést abban látta, hogy a nem megfelelő rögzítés hiánya miatt kiesett a vonóhorog menetközben. Kára a vonóhorog pótlásának számlával igazolt költsége. Az I. rendű alperes felelősségét a II. rendű alperes mint közreműködője magatartásáért állította, mert a vizsgaállomás ellenőrzése az I. rendű alperes közlekedési hatóság ügykörébe tartozott.

[4] Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Álláspontja szerint az elsődleges kereset tekintetében nincs okozati összefüggés a felperes kára, az alkatrész elvesztése és a II. rendű alperes magatartása, mulasztása között. A kár bekövetkezése ugyanis arra vezethető vissza, hogy a felperes megszegte az ellenőrzési kötelezettségét. Amennyiben azt teljesítve észlel valamilyen rendellenességet a vonóhorog rögzítésénél és jelzi, úgy nem indulhatott volna el az az oksági folyamat, ami a nem bizonyított állítás szerint az alkatrész elvesztéséhez vezetett. Érdemben ezért nem vizsgálta a II. rendű alperes magatartásának megfelelőségét.

[6] Rámutatott, hogy a felperes az alkatrész elvesztését sem bizonyította. Kár bizonyítása nélkül szükségtelennek tartotta a károkozó magatartást mélyebb összefüggésben vizsgálni.

[7] Az I. rendű alperes tekintetében utalt arra, hogy a 181/2017. (VII. 5.) Korm. rendelet és a 382/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet alapján közlekedési hatósági jogkörénél fogva az illetékességi területén lévő vizsgaállomások felügyeletét, üzemeltetésének engedélyezését, működésének ellenőrzését végzi.

[8] A másodlagos kereseti kérelmet okozati összefüggés hiányában ugyancsak nem találta alaposnak.

[9] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű alperes tekintetében a perköltségre is kiterjedően helybenhagyta; ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[10] Egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a következtetésével, hogy a felperes keresetében előadott tények kizárják azt, hogy a Ptk. 6:548. § alapján az I. rendű alperes felelőssé legyen tehető a II. rendű alperes esetleges károkozásáért. A Ptk. 6:548. § (1) bekezdése alapján azok a károk érvényesíthetőek a közigazgatási szervvel szemben, amelyeket a közigazgatási szerv közhatalma gyakorlásával, vagy annak elmulasztásával okozott. Ez a tevékenység a műszaki vizsgáztatás során a műszaki vizsga megadásához szükséges közigazgatási eljárás lefolytatását jelenti, ami alapján a hatósági jogalkalmazói döntés megszületik. Nem az a magatartás, amelyet a közigazgatási szerv közhatalom gyakorlása nélkül fejt ki, és azzal okoz kárt. A tényállás megállapítása során elkövetett mulasztás tehát, ami később téves jogalkalmazói döntéshez vezet, létrehozhat közigazgatási jogkörben okozott kárkötelmet. A műszaki vizsgáztatás során, vagy azt követően az ügyfél tulajdonában álló dolgokban közhatalom gyakorlása nélkül okozott kárért, így a vizsgálat tárgyát képező dolog alkatrészének elvesztéséért fennálló felelősségre – egyéb különös kártérítési alakzat hiányában – csak az általános felelősségi szabályok alkalmazhatóak. Az ilyen kárkötelmet való felelősségre a Ptk. 6:548. § (1) bekezdésben meghatározott különös feltétel (a kár rendes jogorvoslattal, továbbá közigazgatási perben nem volt elhárítható) értelmezhetetlen, hiszen a nem közhatalom gyakorlásával okozott, szerződésen kívüli károkozás elhárítására alkalmas jogorvoslat nincs.

[11] Eleve alaptalannak találta az igényérvényesítést a II. rendű alperessel szemben az elsődleges jogcím, a Ptk. 6:548. § alapján, mivel a Ptk. 6:548. § (2) bekezdése alapján nem közigazgatási szerv és nem közhatalmat gyakorló jogi személy.

[12] A másodlagos, a Ptk. 6:519. §-ára alapított kérelem tekintetében a felperes nem jelölt meg olyan érvényesített jogot, amely alapján a II. rendű alperes által szerződésen kívül okozott kár miatt az I. rendű alperes felelőssége, azaz a más által okozott kárért való felelőssége (Ptk. LIX. Fejezet Felelősség más személy által okozott kárért) megállapítható lenne. Az általa jogalapként hivatkozott Ptk. 6:148. § a Ptk. X. Cím (A szerződésszegés), a XXII. Fejezet (A szerződésszegés általános szabályai) alatt található, tehát polgári jogi kötelezettség teljesítésével összefüggően, a kötelezett közreműködője szerződésszegést megvalósító magatartására alkalmazható, nem pedig a jogosult dolgában szerződésen kívül okozott kárra.

[13] A felperes és az I. rendű alperes között a műszaki vizsgáztatás elvégzésére nem jött létre polgári jogi szerződés, a felperes és az I. rendű alperes között hatósági jogviszony állt fenn. A felperes és az I. rendű alperes között nem áll fenn olyan polgári jogi szerződés sem, amelyben az I. rendű alperes kötelezettként a Ptk. 6:148. § alapján a II. rendű alperes szerződésszegést megvalósító magatartásáért felelhetne. Az I. rendű alperessel szemben ezért a kereset az abban előadott tényállás és érvényesített jog alapján alaptalan volt.

[14] A II. rendű alperes tekintetében rámutatott arra, hogy az elsőfokú eljárás megismétlésére van szükség az érdemi tárgyalási szaktól.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[15] A jogerős részítéletnek az I. rendű alperesre vonatkozó döntése ellen a jogi szakvizsgálóval rendelkező felperes - a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján saját ügyében eljárva - terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az I. rendű alperes marasztalását kereseti kérelmével egyezően, másodlagosan az I. rendű alperesre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan az I. rendű alperesre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[16] Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe, a Pp. 346. § (5) bekezdésébe, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 13. § (1) bekezdésébe, a Ptk. 6:548. §-ába, 6:148. §-ába, 6:524. § (1) bekezdésébe, 6:519. §-ába, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kktv.) 24. § (2) bekezdésébe, 24/A. § (2), (2a), (6) bekezdésébe, a közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 382/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdés d) pontjába, (4) bekezdésébe, a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: KöHÉM rendelet) 2. § (26) bekezdésébe, 9. § (1) bekezdésébe, 21. § (1) bekezdésébe, 22. § (1) bekezdésébe és 23. § (1) bekezdésébe ütközik.

[17] Hivatkozott továbbá arra, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.VI.20.548/2020/5., Pfv.VI.20.057/2024/6., Pfv.III.20.823/2018/5. és Pfv.V. 22.095/2016. (megjelent: BH2018. 15.) számú határozataitól.

[18] Felülvizsgálati kérelmével együtt engedélyezés iránti kérelmet is benyújtott a Pp.-nek - az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról 2025. évi XLIX. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) módosított - 409. § (1) bekezdés a), b), d) pontja és (3) bekezdése alapján. A

megsértett jogszabályhelyekre és a Kúria határozataira a felülvizsgálati kérelmében írtakkal egyezően hivatkozott.

[19] Tartalma szerint az alábbi jogkérdéseket fogalmazta meg.

1. Kizárt-e a Ptk. 6:548. § alkalmazása (közigazgatási jogkörben okozott kár, illetve a károkozó magatartásként a közigazgatási szerv közhatalmi jogosultságának gyakorlására hivatkozás), ha a gépjármű műszaki vizsgáztatása során keletkezik kár a gépjárműben.
2. Helytálló-e az a részítéleti álláspont, hogy a Ptk. 6:148. §-a kizárólag kontraktuális felelősségi alakzat esetén alkalmazandó, a közigazgatási jogkörben okozott kár esetén nem.
3. Kizárt-e a Ptk. 6:148. § alkalmazása a közreműködőt igénybe vevő közlekedési hatóság felelősségére, ha az csak az általános, deliktuális kártérítés szabályai szerint vizsgálható.

[20] A joggyakorlat egysége és továbbfejlesztésének biztosítása érdekében együtt előterjesztett kérelmében előadta, hogy megítélése szerint a részítélet a kártérítési jog alapjait érintő téves álláspontot tartalmaz, amelynek vizsgálata indokolt. Az ügyben hozott első- és másodfokú ítéletből arra a következtetésre jutott, hogy a joggyakorlat nem egységes, a szétartó joggyakorlat azok tekintetében egymáshoz képest is kialakult. A joggyakorlat egysége megítélése szerint megbomlott azáltal, hogy a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta a Kúria Pfv.VI.20.057/2024/6. számú határozatában foglaltakat és a közreműködőért való felelősség kérdésében attól eltérően döntött.

[21] Érvelése szerint a joggyakorlat egységét veszélyezteti és annak továbbfejlesztését indokolja a jogerős részítélet [48] bekezdésében kifejtett álláspont, miszerint közigazgatási hatóság eljárása során, annak közreműködő vizsgabiztosa által kifejtett károkozó magatartás nem tartozik a közigazgatási jogkörben okozott kár fogalmába. Ezzel a másodfokú bíróság a Ptk. 6:548. §-ának alkalmazását indokolatlanul szűkítette le. Az irányadó jogi normákból nem vezethető le, hogy a vizsgált tevékenység soron a vizsgaállomás nem gyakorol közhatalmat. A Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.224/2023/8. számú határozatában azzal ellentétesen foglalt állást, amikor megállapította a közigazgatási hatósági eljárásban közreműködő vállalkozás felelősségét annak ellenére, hogy az nem közigazgatási szerv.

[22] Álláspontja szerint a közigazgatási jogkörben okozott kár fogalma és érvényesíthetőségének feltételei elmosódtak, ezért indokolt a felülvizsgálat engedélyezése.

[23] A jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége miatt együtt előterjesztett kérelmében előadta, hogy a műszaki vizsgáztatás országosan évente több százezer - adott esetben nagyjértékű - gépjárművet érint, ezért a jogkérdések kiemelt társadalmi jelentőséggel bírnak. Továbbá, mivel a kártérítési jog alapintézményeit érintik, normatív értelemben is különös súlyuk van. A vizsgabiztos, a műszaki vizsgaállomás és a kormányhivatal felelősségének alakulása a vizsgáztatással összefüggésben keletkezett kár tekintetében, a társadalom széles rétegét érinti. A gépjárműtulajdonos kénytelen a vizsgabiztos szakértelmében megbízni, ami egy kiszolgáltatott helyzetet eredményez, különösen, ha ilyen körülmények között fordul elő a károkozás.

[24] Az alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, illetve az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított kérelmében a jogerős részítélet érdemi döntését vitató érvelése mellett előadta, hogy a másodfokú bíróság indokolása a jogalap, a jogállítás, továbbá felvetett jogkérdések tekintetében elégtelen volt.

[25] Megsértette a Pp. 370. § (1) bekezdését is azzal, hogy túlterjeszkedett a fellebbezési kérelmen és ellenkérelmen. A jogerős részítélet indokolásának [47]-[52] bekezdésében kifejtett érvelésre az alperesek nem hivatkoztak. Nem vitatták, hogy a kár nem a közhatalom gyakorlásával összefüggésben következett be és azt sem, hogy a közreműködőért való felelősség deliktuális alakzat esetén ne volna alkalmazható.

[26] A jogerős részítéletnek a Kúria közzétett határozatától való eltérésre alapított kérelmében előadta, hogy a másodfokú bíróság a részítélet [49] bekezdésében akként foglalt állást, hogy az általános deliktuális felelősségi alakzat esetén a kormányhivatal és közreműködője közötti, a Ptk. 6:148. §-ában rögzített felelősségi viszony nem alkalmazható, mert az csak szerződésből eredő kötelezettségek megszegésére irányadó, jogszabályból eredő kötelezettség teljesítése esetén pedig nem.

[27] A másodfokú bíróság ezzel eltért a Kúria Pfv.VI.20.057/2024/6. és Pfv.III.20.823/2018/5. számú határozataitól, amelyekben a Kúria kifejtette, hogy a kormányhivatal közreműködője által okozott kárért felelős akkor is, ha a károkozás csak az általános felelősségi alakzat alapján vizsgálható. A Kúria a Pfv.III.20.823/2018/5. számú határozata indokolásának [19] bekezdésében is ugyanis kiemelte: az eredetiségvizsgálatot végző közreműködő és a hatóság deliktuális kártérítési felelőssége egyidejűleg vizsgálható.

[28] A referencia ügyek és a jogerős részítélet tényállása között csak annyi a különbség, hogy jelen ügyben műszaki vizsgáztatás, a hivatkozott ügyekben pedig eredetiségvizsgálat történt, de mindkét eljárásban a kormányhivatal közlekedési hatóságként járt el.

[29] A jogerős részítélet eltérését állította a Kúria Pfv.VI.20.548/2020/5., Pfv.VI.20.057/2024/6., és Pfv.V. 22.095/2016. (megjelent: BH2018. 15.) számú határozataitól is. Hivatkozott arra, hogy az utóbbi határozat elvi álláspontja szerint az eladó szerződésből eredő jogszavatossági alapú kártérítési felelőssége mellett az előzetes eredetiségvizsgálatot végző közreműködő és a hatóság általános kártérítési felelőssége is vizsgálható. Mindhárom határozatban a közreműködőért való felelősség szabályai szerint marasztalták a kormányhivatalt.

[30] A fentieken túl megítélése szerint a jogerős ítélet eltér a Szegedi Ítélet tábla Pf.II.20.224/2023/8. számú ítéletétől is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[31] Az engedélyezés iránti kérelem nem alapos.

[32] A Kúria mindenekelőtt rámutat arra, hogy a Módtv. 153-161. §-ai módosították a Pp-nek a felülvizsgálati eljárásra vonatkozó egyes rendelkezéseit. A Módtv. 243. § (4) bekezdése alapján, a módosított tartalmú szabályok 2026. január 1-jén léptek hatályba. Átmeneti rendelkezés hiányában, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. (2) bekezdés b) pontja alapján a 2025. december 31-én vagy azt megelőzően meghozott jogerős határozatok - így a 2025. december 2-án kelt jogerős részítélet - felülvizsgálatára a módosítás előtti rendelkezések alkalmazandók [Kúria Pfv.I.20.089/2026/4.], a Kúria ezért erre figyelemmel vizsgálta a felperes kérelmét.

[33] A felperes által hivatkozott 2026. január 1-től hatályos Pp. 409. § (1) bekezdés a) és b) pontja, valamint (3) bekezdése szerint a joggyakorlat egysége vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében, a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt, továbbá a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt van lehetőség a felülvizsgálat engedélyezésére. Ezek a szabályok lényegében megfelelnek az eljárásban alkalmazandó Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjával, valamint (3) bekezdésével, ezért a Kúria ez utóbbi szabályok alapján, tartalma szerint vette figyelembe a kérelmet.

[34] A Pp. Módtv.-el beiktatott 409. § (1) bekezdés d) pontjának megfelelő engedélyezési okot (a fél alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, illetve az ügy érdemére kiható

egyéb eljárási szabályszegés) az eljárásban még alkalmazandó eljárási szabályok nem tartalmazzak, ezért azt a Kúria nem vizsgálhatta.

[35] A Pp. 408. § (1) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a Pp. 21. § (1)–(4) bekezdése alapján, továbbá a Pp. 21. § (5) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke az ötmillió forintot nem haladja meg. Jelen per a Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja szerint vagyoni jogi pernek minősül, mert az abban érvényesített igény a felperes vagyoni jogain alapul és az értéke pénzösszegben kifejezhető. A felülvizsgálati kérelemben vitatott érték 167.900 forint, ezért az ügyben nincs helye felülvizsgálatnak. A Pp. 409. § (1) bekezdése és 410. § (1) bekezdése értelmében felperesnek lehetősége volt a felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie, aminek a fent írtak szerint eleget tett.

[36] A Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése a polgári eljárás elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza [Kúria Pfv.VI.20.764/2020/3., megjelent: BH2020. 366.].

[37] A Kúria kiemeli, a felülvizsgálat engedélyezése nem pusztán annak a lehetőségét teremtheti meg a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára, hogy az egyedi ügyben sérelmezett esetleges téves ítéleti döntés érdemben vizsgálható, és ezáltal a jogsérelem orvosolható legyen. Az engedélyezés lehetőségével – a Pp.-ben részletesen szabályozott esetek fennálltakor – a felvetett jogkérdésekben történő egységes jogértelmezés, ezáltal a kiszámítható, egységes ítélkezés, ezen keresztül pedig a jogbiztonság biztosítása a jogintézmény célja azokban az ügyekben, amelyek a Pp. hatályos rendelkezései miatt a felülvizsgálat kizártsága folytán egyébként nem juthatnak el a Kúria elé, így ezen ügyek tekintetében nem tudna érvényesülni a Kúriának a Magyarország Alaptörvénye 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott jogegységesítő funkciója. Erre tekintettel a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben nem elegendő a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát bemutatni, azt kell előadni, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálatát a Pp. 409. § (2)-(3) bekezdésében megjelölt ok, illetve okok miatt indokolják (Kúria Gfv.VI.30.197/2024/4., Pfv.II.20.681/2025/2).

[38] Hangsúlyozza azt is, hogy a felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerinti rendkívüli perorvoslat (Gfv.V.30.039/2023/10.).

[39] A Pp. 409. § és 410. § egybevetett tartalmából következően valamennyi engedélyezési ok tekintetében alapvető feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés(ek) vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdésben legyen szükséges [Kúria Pfv.V.20.826/2021/2.]. Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg [Kúria Gfv.V.30.042/2023/2., Gfv.V.30.273/2023/4.].

[40] A felperes által megfogalmazott 2. jogkérdés az engedélyezés szempontjából nem tekinthető elvi jelentőségűnek. Az nem egy, az ügy érdemét érintő jogszabály rendelkezésének jogegységi szempontú értelmezésével, az alkalmazandó norma feltárandó alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze, hanem állásfoglalást igényel az ügy érdemében. A Kúria azonban az engedélyezési kérelem elbírálása során az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét nem vizsgálhatja (Kúria Pfv.VI.20.975/2024/2.).

[41] A Kúria a felperes által hivatkozott engedélyezési okok tekintetében az alábbiakra mutat rá, annak kiemelése mellett, hogy a Pp. 406. § (1) bekezdésének szabályából és a Kúria

döntésére vonatkozó kérelemből is következően, azok csupán az I. rendű alperesre vonatkozó érdemi döntés tekintetében vizsgálhatók.

[42] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata a felülvizsgálat engedélyezését a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé. Ebben az esetben a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban – ideértve a Legfelsőbb Bíróság által 2012. január 1-jét megelőzően meghozott és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 195. § (1) bekezdésében foglaltak szerint továbbra is „alkalmazható” irányelvben, elvi döntésben, kollégiumi állásfoglalásban vagy a kollégiumi véleményben értelmezett jogkérdéseket is – a Kúria jogegységi határozatban vagy az általa a BHGY-ben közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A félnek az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell jelölnie. Kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat [Kúria Pfv.II.21.091/2024/2., Pfv.II.21.283/2024/2.].

[43] A fentiekből következően olyan másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírói döntések alapozzák meg az engedélyezési okot, amelyek az adott jogkérdésben egymástól eltérően foglaltak állást, ezért az azok által bemutatott szétartó bírói gyakorlat igényli a Kúria iránymutatását [Kúria Gfv.II.30.252/2025/3.]. Ezzel szemben a felperes a jogerős részítélet eltérését állította a felhívott döntésekben megjelenő, egymástól eltérést nem mutató bírói gyakorlattól. A Kúria ezért a hivatkozott határozatokból szétartó joggyakorlatra nem tudott következtetni. Annak a körülménynek, hogy a felperes megítélése szerint a hivatkozott határozatoktól a jogerős ítélet tér el, a vizsgált engedélyezési ok körében nincs relevanciája. A jogerős ítélet eltérésének az adott jogkérdésben a Kúria közzétett ítélkezési gyakorlatától van jelentősége, azonban másik, a Pp. 409. § (3) bekezdésében foglalt mérlegelést nem tűrő engedélyezési ok körében, és nem a joggyakorlat egysége érdekében kért engedélyezésnél [Kúria Pfv.II.21.111/2025/2.].

[44] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulata szabályozott engedélyezési ok fennálltára, a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható [Kúria Pfv.II.20.767/2024/2., Pfv.II.20.962/2025/7.].

[45] A felperes nem mutatta be, hogy közelebről mely egységes joggyakorlat szorul továbbfejlesztésre, figyelemmel arra is, hogy megelőzően a joggyakorlat egységét hiányolta. Nem adta elő azt sem, hogy milyen változások indokolják a fennálló gyakorlat módosítását. A jogerős ítélet ebből a szempontból is figyelmen kívül marad, ugyanis a Kúria - ahogyan arra már utalt - az engedélyezési kérelem elbírálása során az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét nem vizsgálhatja [Kúria Pfv.VI.20.975/2024/2.].

[46] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjára alapított kérelem esetén a Kúria akkor engedélyezi a felülvizsgálatot a felvetett jogkérdés különleges súlyára figyelemmel egyebek mellett, ha a jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel; a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig különösen akkor, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. Nagy társadalmi jelentősége lehet egy jogkérdésnek akkor is, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet [Kúria Gfv.III.30.425/2023/3., Gfv.VI.30.458/2022/2.]. A Kúria a felülvizsgálatot ezekben az

esetekben is csak akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában [Kúria Pfv.V.20.620/2025/2., Pfv.III.20.686/2025/2.].

[47] A Kúria megítélése szerint a felperes általánosság szintjén mozgó hivatkozásai alapján nem állapítható meg, hogy a jogkérdések nagyszámban előforduló új típusú ügyben merültek fel, illetve, hogy azok a jogalanyok széles körét érintik, ezáltal a felvetettek az egyedi ügyön túlmutató jelentőségűek volnának [Kúria Gfv.IV.30.346/2024/2.]. Annak megítélése, hogy jelen esetben az I. rendű alperes tartozik-e kártérítési felelősséggel, a konkrét ügy tényállása alapján lehetséges. A fél részére értelmezést igénylő kérdések felvetése önmagában nem alapozhatja meg a jogerős határozat jogereje feloldásának lehetőségét magában hordozó felülvizsgálat engedélyezését [Gfv.VI.30.114/2022/2.].

[48] A Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdése szerint a felülvizsgálatot pedig akkor engedélyezi, ha a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér, azaz a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a BHGY-ben 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul [Kúria Gfv.V.30.454/2022/2., Pfv.II.20.782/2022/3., Pfv.II.20.738/2025/2.].

[49] A fenti kritériumoknak a Kúria Pfv.V. 22.095/2016. (megjelent: BH2018. 15.) számú határozata nem felel meg, mert a BHGY-ben nincs közzétéve és a Bszi.-nek abban eljárásban alkalmazandó 163. §-a alapján a Kúriát nem is terhelte ilyen kötelezettség.

[50] A Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.224/2023/8. számú határozata, mivel azt nem a Kúria hozta meg, ennél az engedélyezési oknál ugyancsak nem hivatkozható.

[51] Az egységes gyakorlata szerint (Pfv.V.20.711/2023/3., Pfv.III.20.500/2024/2.) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre alapított engedélyezés iránti kérelemben eredménnyel csak olyan precedenshatározat hivatkozható, amelynek a jogerős ítélettel való összevethetősége a ténybeli alap és az elbírált jog tekintetében megállapítható [Kúria Pfv.III.20.010/2026/3.].

[52] A Kúria Pfv.III.20.823/2018/5. számú határozatának tényállása szerint a felperes által megvásárolt gépjármű eredetiségvizsgálatát a perben nem álló kft., a kormányhivatal alperes jogelődjének közreműködője végezte el, melynek során azt rögzítette, hogy a jármű egyedi azonosító adatainak, vizsgált műszaki adatainak és jármű okmányainak valódisága megállapítható, a jármű és a jármű okmány adatai között nincs eltérés. E tartalommal hatósági bizonyítványt állított ki az alperes jogelődje. A gépkocsit az eljáró rendőr-főkapitányság lefoglalta amiatt, hogy az autót korábban ismeretlen tettesek eltulajdonították, majd egyedi azonosítója megváltoztatását követően hamis okmányokkal újra forgalomba helyezték. A felperes keresetében a Ptk. 6:548. § (1) bekezdése alapján kártérítés megfizetésére kérte a kormányhivatal kötelezését, mert a közreműködőjeként járt el az eredetvizsgáló állomás, amely a jármű vizsgálatát nem megfelelően végezte el, ezért az alperes téves tartalmú határozatot állított ki arról, hogy a gépjármű azonosító adatai eredetiek. A jogerős ítélet az alperest kártérítés megfizetésére kötelezte, mivel a kártérítési igény alapját képező határozat kiállítása az alperes és a közreműködő együttes magatartásának eredménye, ezért a felperessel szemben közös károkozóként feleltek. Az alperes eljárási hibájának eredményének tekintette a hibás tartalmú hatósági bizonyítvány kiállítását. A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Kiemelte: a vevőnek nincs olyan kötelezettsége, hogy kárigényét előbb az eladóval szemben kísérelje meg érvényesíteni. Az eladó szerződésből eredő kártérítési felelőssége mellett az eredetiségvizsgálatot végző közreműködő és a hatóság deliktuális kártérítési felelőssége egyidejűleg vizsgálható.

[53] A hivatkozott határozat a ténybeli alap tekintetében nem volt összevethető a jogerős részítélettel. Jelen ügyben ugyanis a felperes maga sem állította, hogy az I. rendű alperes hatósági eljárásának hibája, a hatósági bizonyítvány téves kiállítása vezetett volna a

károkozásához. Analógia útján a műszaki vizsga eredménye tanúsítása megfelelőségének vizsgálata volna összevethető a referenciahatározat tényállásával, ez azonban jelen eljárásnak nem volt a tárgya. Ennek hiányában a Kúria a jogerős részítélet eltérését a Kúria vizsgálat határozatától nem tudta vizsgálni.

[54] A Kúria Pfv.VI.20.057/2024/6. számú határozata releváns tényállásának lényege szerint a felperes egy Magyarországon forgalomba helyezett, eredetileg Franciaországból eltulajdonított traktort vásárolt meg jóhiszeműen egy kft.-től. A jármű azonosító adatait – különösen az alvázszámot – meghamisították, és hamis okiratokat csatoltak a forgalomba helyezéshez. A hatósági eljárások során az eredetiségvizsgálatot végző szakértő nem ismerte fel a hamisítást. A IV. rendű alperes kormányhivatal jogelődje hatósági bizonyítványt állított ki, amelyben a jármű egyedi azonosító adatainak, vizsgált műszaki adatainak és a járműokmányoknak a valóságát állapította meg. A járművet lefoglalták a kapcsolódó büntetőeljárásban. A felperes a IV. rendű alperes kormányhivatal és az V. rendű kft. alperes egyetemleges kötelezését kérte kártérítés jogcímén a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk. 339. §-a, 349. §-a és 315. §-a alapján. A kormányhivatal kártérítési felelősségét arra alapította, hogy az eredetiségvizsgálat hatósági eljárás során végrehajtott cselekmény miatt a közigazgatási jogkörben okozott károkért való felelősségre vonatkozó szabályok, a rPtk. 349. §-a szerint felel azokért a károkért, amit azzal a felróható magatartásával okozott, hogy a hatósági igazolást kiadta. Az elsőfokú bíróság a IV. és V. rendű alperest egyetemlegesen marasztalta 12.385.724 forint kártérítés megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság a kártérítés megfizetése iránti keresetet elutasította. A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva az alperesek egyetemleges marasztalásának összegét 9.885.724 forintra leszállította, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kiemelte: mindkét fokú bíróság helytálló megállapítást tett abban a tárgyban, hogy a felperes – ügyféli minősége hiányában – közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítését [rPtk. 349. § (1) bekezdés] alappal nem kérheti [BH2018. 15. – Pfv.V.22.095/2016.]. A vevő károsodásához vezető okfolyamat kiindulópontja a szabálytalanul elvégzett eredetiségvizsgálat és az ennek eredményeként kiállított valótlan tartalmú hatósági bizonyítvány, mert ezek képezték az adásvételi szerződés megkötésének és az előleget meghaladó vételár rész megfizetésének feltételét. Az a körülmény, hogy a vevő nem minősül ügyfélnek a hatósági eljárásban, nem zárja ki, hogy a kártérítési felelősség általános szabálya alapján érvényesítse a kártérítési igényét.

[55] A hivatkozott határozat sem a ténybeli alap, sem a jogi alap tekintetében nem volt összevethető a jogerős részítélettel. A vizsgált ügyben a rPtk. szabályait kellett alkalmazni és a károsodásához vezető okfolyamat kiindulópontja a szabálytalanul elvégzett eredetiségvizsgálat és az ennek eredményeként kiállított valótlan tartalmú hatósági bizonyítvány volt, szemben jelen ügyben alkalmazott Ptk. rendelkezéseivel és a megállapított tényállással. Ennek hiányában a Kúria a jogerős részítélet eltérését a Kúria hivatkozott határozatától nem tudta vizsgálni.

[56] A Kúria Pfv.VI.20.548/2020/5. számú döntése alapjául szolgáló ügy tényállásának lényege szerint a felperes egy Volkswagen Jetta 1.6 CR TDI típusú gépjárművet vásárolt. Az adásvételt megelőzően a gépjárművet a hatóság forgalomba helyezési vizsgálatnak vetette alá, amely során a motorszámot „természetes elhasználódás miatt olvashatatlanak” minősítették, míg az alvázszám és motorkód a dokumentumokon szerepelt. A rendőrség a gépjárművet bűncselekményből származóként lefoglalta, majd az eredeti tulajdonosnak adta ki, mivel a büntetőeljárás során kiderült, hogy az azonosító jeleket meghamisították. A felperes módosított kereseti kérelmében a rPtk. 339. §-a és 349. §-a alapján II. rendű alperes kft.-t és III. rendű alperes kormányhivatal egyetemleges kötelezését kérte 3.749.000 forint és járulékai

megfizetésére. Kifejtette, hogy a kormányhivatalnak szabályszerű eljárás esetén észlelnie kellett volna, hogy az alvázszám sem eredeti. A szakszerűtlensége vezetett oda, hogy a gépjármű forgalomba helyezésre került. Az elsőfokú bíróság kötelezte a kormányhivatalt 3.749.000 forint és járuléki megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a kormányhivatal magatartása felróható, amely magatartás okozati összefüggésben áll a felperest ért vagyoni hátránnyal. A másodfokú bíróság az ítéletet helybenhagyta. A Kúria a jogerős ítélet hatályában fenntartotta és kiemelte: A III. rendű alperes vétkes magatartása tette lehetővé a lopott gépjármű magyarországi forgalomba helyezését, ezáltal felperes általi megvásárlását. A felperes kára a gépjármű lefoglalásával és az eredeti tulajdonos részére való kiadásával bekövetkezett, a III. rendű alperes jogellenes magatartása és a kár közötti okozati összefüggés is megállapítható volt.

[57] A referenciahatározat sem a ténybeli alap, sem a jogi alap tekintetében nem volt összevethető a jogerős részítélettel. Az vizsgált ügyben a rPtk. szabályait kellett alkalmazni és a kormányhivatal vétkes magatartása tette lehetővé a lopott gépjármű magyarországi forgalomba helyezését, szemben jelen ügyben alkalmazott Ptk. rendelkezéseivel és a tényállással. Ennek hiányában a Kúria a jogerős részítélet eltérését a Kúria hivatkozott határozatától ugyancsak nem tudta vizsgálni.

[58] A joggyakorlat egysége érdekében előterjesztett kérelemben a széttartó gyakorlat bemutatása; a joggyakorlat továbbfejlesztésére alapított kérelemben az egységes gyakorlat és annak továbbfejlesztését igénylő változások bemutatásának hiányában a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja alapján; az egyedi ügyön túl nem mutató jogkérdésekben azok különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége nélkül a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja alapján; a jogerős részítélet a referenciahatározatokkal az eltérő ténybeli, illetve jogi alap miatt nem volt összevethető, ezért a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján nem volt mód a felülvizsgálat engedélyezésére. A Kúria ezért a felülvizsgálatot megtagadta [Pp. 411. § (1) bekezdés].

[59] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem vezetett eredményre. Az engedélyezés iránti kérelem illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pontja szerint 10.000 forint, amely a felperes terhén marad [Pp. 83. § (1) és (5) bekezdés]

[60] A Kúria a kérelmet a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[61] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[62] A joggyakorlat egysége érdekében előterjesztett kérelemben a széttartó gyakorlat bemutatása; a joggyakorlat továbbfejlesztésére alapított kérelemben az egységes gyakorlat és annak továbbfejlesztését igénylő változások bemutatásának hiányában a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja alapján; az egyedi ügyön túl nem mutató jogkérdésekben azok különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége nélkül a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja alapján; a jogerős részítélet a referenciahatározatokkal az eltérő ténybeli, illetve jogi alap miatt nem volt összevethető, ezért a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján nem volt mód a felülvizsgálat engedélyezésére.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró